

Primul Principiu in Ispravnicie: PROPRIETATEA DIVINA

Punctul de plecare in ispravnicie: Dumnezeu este SUveranul Absolut al universului si a tuturor lucrurilor cuprinse in el, indiferent cat de mici sau neinsemnate ar parea unele dintre acestea.

Romani 14:8 – Toate lucrurile sunt ale lui Dumnezeu, ceea ce suntem si ceea ce avem, atat prin Creatie cat si prin Rascumparare

I. Dumnezeu este Proprietarul Creatiei

- Gen 1:1 – Cerul + tot pamantul. Toate lucrurile isi au originea in El si sunt exclusiv ale Lui. –

Mulți creștini ai secolului XX au ignorat conceptul de suveranitate a lui Dumnezeu. Unii chiar l-au abandonat de tot negăsind cum s-ar potrivi conceptului de libertate, de alegere, cu care am fost creați. Alții nici măcar nu au auzit de el și trebuie să le fie descoperit. Pentru că este clar că noi nu putem deosebi bine între Dumnezeu bun și iubitor care ne ajută și ne susține și același Dumnezeu care pretinde că tot ceea ce suntem și avem îi aparțin.

Prin primul păcat, lui Dumnezeu I s-a respins dreptul de proprietate. Deși poate că mulți nu văd astfel lucrurile, a nu-L asculta pe Dumnezeu înseamnă să-I subminezi dreptul de a ne călăuzi în viață. Când trăim pentru altcineva sau pentru altceva decât pentru scopurile lui Dumnezeu, trăim și ne zbatem pentru ceva ce nu are nici o importanță și care îi neagă lui Dumnezeu dreptul de proprietar. Când ne luăm viața în mâinile noastre și o modelăm după bunul nostru plac sau abuzăm de ea și o risipim, nu facem altceva decât să devenim surzi și să nu mai putem auzi șoapta Lui care spune: „Nu uita cui îi aparții”.

- Psalmul 24:1- pamantul

O carte de comentarii asupra cuvintelor Scripturii traduce astfel prima parte a acestui verset: „Pământul și tot ceea ce conține îi aparțin lui Dumnezeu”. Acest lucru înseamnă că Dumnezeu este proprietarul și că deține controlul absolut nu numai asupra acelor ce în mod liber au ales să I se supună și să-I slujească, ci asupra tuturor oamenilor și a tuturor lucrurilor. Noi nu trebuie să-I dăm voie lui Dumnezeu să ne guverneze viețile. El este, oricum, Suveran.

Dacă ne supunem conducerii Lui, suveranitatea Lui va însemna binecuvântarea noastră. Dacă nu ne supunem, ne îndepărtăm de El și trăim în afara călăuzirii Lui, suveranitatea Lui va însemna disciplinarea și judecarea noastră. În oricare dintre aceste două situații trebuie să înțelegem că El este Suveran și deține proprietatea asupra noastră și asupra tuturor lucrurilor.

- Psalmul 50:10 – animalele
- Levitic 25:23 – proprietatile

Aceste afirmații nu reprezintă doar o teorie frumoasă. Ele sunt principiile prin care Dumnezeu ne spune că El conduce această lume.

Gândiți-vă la faptul că Dumnezeu a condus poporul Israel afară din Egipt și l-a dus în Canaan, o țară care era deja locuită, încă din vremea lui Noe, de diferite triburi. Dumnezeu i-a spus lui Moise că îi va da țara ca moștenire. Ei trebuiau doar să intre în țară, să-i alunge pe locuitorii ei, să le distrugă idolii, să le ia casele, fermele și orașele în propria stăpânire.